

לא רק לשמע – לשם על הלב

מפי הרב MG שליט"א

ז' בתשרי תשפ"ז | 19 בספטמבר 2026

פרשת השבוע
האזינו
שבת שובה

הדלקת נרות 7:05pm

מנחה ליל סוכה 6:15pm

סחרית - 9:00am

מנחה סוכה יום 6:30pm

סקיעה 7:21pm

מוצאי סוכה 8:05pm

השבת שבין ראש השנה ליום הכיפורים נקראת "שבת שובה", על שם דברי הנביא הנקראים בהפטרה: "שובה ישראל עד ה' אלקיך". אלו ימים שבהם כל יהודי מבקש להתקרב, לתקן ולהיכנס ליום הקדוש בלב נקי יותר. דווקא בשבת הזאת אנו קוראים את פרשת האזינו, הנפתחת בקריאת משה רבנו: "האזינו השמים ואדברה, ותשמע הארץ אמרי פ'".

המילה "האזינו" דורשת יותר משמיעה רגילה. אפשר לשמוע קול, להכיר את המילים ואפילו להסכים עם הרעיון – ובכל זאת להמשיך הלאה כאילו דבר לא קרה. האזנה אמיתית פירושה לתת לדברים מקום בתוכנו. לא רק שהאזון תשמע, אלא שהלב יקלוט והחיים יושפעו.

בסוף השירה אומר משה לעם: "שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום..."

כי לא דבר רק הוא מכם, כי הוא חייכם".

רש"י מסביר שאדם צריך שעיניו, לבו ואוזניו יהיו מכוונים לדברי התורה.

התורה אינה מסתפקת בכך שנשמע.

היא מבקשת שנראה, שנחשוב ושנכניס את הדברים אל הלב. זהו אחד האתגרים הגדולים של עשרת ימי תשובה. אנו

שומעים את השופר, אומרים "איני מלכנו", מוסיפים בתפילה "זכרנו לחיים" ומדברים על חשבון הנפש. האווירה מרוממת והמילים נוגעות, אבל השאלה האמיתית איננה רק מה שמענו, אלא מה יישאר איתנו לאחר יום הכיפורים.

אדם יכול להתרגש מדרשה על שמירת הלשון, לצאת מבית הכנסת ולדבר בדיוק כפי שדיבר קודם. הוא יכול לבכות בווידי, אך לא לבקש סליחה ממי שנפגע ממנו. הוא יכול להבטיח שיקבע זמן לתורה, אבל לא לקבוע לכך שעה ממשית. ההתרגשות חשובה, אולם משה רבנו מלמד אותנו שלא להשאיר אותה באוזן בלבד: "שימו לבבכם".

כיצד מעבירים דבר מן האזון אל הלב? לעיתים דווקא באמצעות החלטה קטנה וברורה. לא רשימה ארוכה שאי אפשר לקיים ולא הבטחה לשנות את כל האישיות ביום אחד, אלא החלטה אחת שיש לה זמן וצורה. מי שרוצה להתחזק בתפילה יכול לבחור ברכה אחת בשמונה עשרה ולאומרה בנחת. מי שמבקש לתקן את הדיבור בבית יכול להחליט שלא להשיב בשעת כעס לפני שעצר לכמה רגעים. מי שפגע באדם מסוים יכול לקבוע עוד לפני יום הכיפורים מתי יתקשר אליו ומה יאמר.

החלטה קטנה אינה הקטנה של התשובה. להפך: היא הדרך לתת לה גוף. הרצון הגדול הוא הנשמה, והמעשה המסוים הוא הכלי שמאפשר לו להיכנס אל החיים. בלי רצון אין תנועה, אבל בלי מעשה הרצון עלול להתפזר מיד לאחר שהתעוררות חולפת.

זכרון אברהם

לעילוי נשמה
ר' אברהם בן ר' יצחק ישראל
(בוס"י שטיינמץ ז"ל)

משה מוסיף: "כי לא דבר רק הוא מכם". בירושלמי דרשו: אם הדבר נראה לכם ריק – "מכם הוא". הריקנות אינה בתורה, אלא לעיתים באופן שבו אנחנו ניגשים אליה. אפשר לומר זאת גם על תפילות הימים הנוראים. הווידי אינו רשימה ריקה, "כל נדרי" אינו רק ניגון, ו"נעילה" אינה רק הרגע האחרון לפני סיום הצום. כל מילה יכולה לפתוח פתח, אם האדם עוצר לשאול מה היא אומרת לו.

לא צריך שכל מילה במחזור תעורר אותנו באותה מידה. לפעמים די במילה אחת שנוגעת במקום אמיתי. אדם אומר "דיברנו דופי" ונזכר בשיחה שבה השפיל מישהו. הוא אומר "לזלזלנו" ונזכר כיצד דיבר בבית. הוא אומר "טפלו שקר" ומבין שיש עניין שהוא ממשיך להצדיק אף שהוא יודע את האמת. ברגע כזה הווידי מפסיק להיות טקסט כללי והופך למפגש אישי עם הקב"ה.

מצד שני, אסור לאדם להיכנס ליום הכיפורים מתוך "יאוש. חשבון נפש אמיתי אינו נועד לשכנע אותנו שאין לנו תקנה. הנביא אינו אומר "התרחקת ולכן אבדת", אלא "שובה ישראל". עצם הקריאה לשוב מלמדת שהדרך עדיין פתוחה. הקב"ה אינו דורש מאיתנו להציג חיים מושלמים, אלא לבוא באמת, להכיר במה שצריך תיקון ולהתחיל ללכת בכיוון הנכון. הרמב"ם כותב שבעל תשובה צריך לעזוב את החטא, להתחרט על העבר, לקבל בלב שולא ישוב אליו ולהתוודות בשפתיים. התשובה כוללת אפוא

לב, מחשבה, דיבור ומעשה. אין די לומר מילים בלי רצון להשתנות, אך גם אין צורך להמתין עד שנהיה מושלמים כדי להתחיל. האדם פותח פתח במה שבידו ומבקש מהקב"ה סיוע וכוח להמשיך. יש דברים שאינם נפתרים בשיחה אחת או בקבלה אחת. יש הרגלים שדורשים זמן, מערכות יחסים שזקוקות לגבולות ומצבים שבהם צריך עצה מרב, מאיש מקצוע או מאדם מנוסה. תשובה אינה קסם שמוחק ברגע את כל תוצאות העבר. היא שינוי הכיוון. האדם מפסיק לברוח, מפסיק להצדיק את מה שהוא יודע שאינו נכון ומתחיל לקחת אחריות. גם אם הדרך עדיין ארוכה, הוא כבר אינו עומד עם גבו אל היעד.

גם בחינוך הילדים יש כאן יסוד גדול. משה אומר: "אשר תצוונו את בניכם לשמור לעשות". ילדים אינם לומדים את משמעות יום הכיפורים רק מן המחזור או מן ההסברים שלנו. הם רואים כיצד אנחנו מבקשים סליחה, כיצד אנחנו מדברים בבית והאם ההחלטות שקיבלנו נשארות גם לאחר הצום. כאשר ילד רואה הורה שמודה בטעות ומתקן אותה, הוא לומד שתשובה אינה חולשה, אלא אומץ לחיות באמת.

השבת הזאת מעניקה לנו עצירה לפני יום הכיפורים. אפשר לקחת בה כמה דקות שקטות ולשאול: מכל הדברים ששמעתי בימים האלה, מה באמת נוגע אליי? לא מה השכן צריך לתקן ולא מה בני הבית צריכים לשנות, אלא מה הקב"ה מזמין אותי לעשות עכשיו. אנחנו נכנסים ליום הכיפורים מתוך אחריות, אך לא מתוך גאווה. הכוח לבחור ניתן לנו מאת ה', האפשרות לשוב היא חסד ממנו, וגם הסיוע להתמיד מגיע ממנו. השבת, כאשר נקרא "האזינו" ונשמע "שובה ישראל", נבקש שהאזון תקשיב, שהלב יקבל ושהמעשה יכניס את הדברים אל חיינו.

מקורות: דברים ל"ב, א' ומ"ז-מ"ח; רש"י שם; ירושלמי פאה א', א'; הושע י"ד, ב'; רמב"ם, הלכות תשובה ב', ב'.

השתתף למען אחכה לחיים אנשיאנים

דוד המלך אומר: "עבדו את ה' בשמחה, באו לפניו בִּרְנָה". השמחה בפסוק אינה פרס שמקבלים לאחר שהעבודה הסתיימה. היא הדרך שבה האדם נקרא לעבוד את ה'. הרמב"ם כותב שהשמחה בעשיית המצווה ובאהבת הקב"ה היא "עבודה גדולה". כלומר, שמחה איננה קישוט לחיים היהודיים; היא חלק מן האחריות הרוחנית שלנו.

לפעמים נדמה ששמחה מתאימה רק למי שהכול מסתדר אצלו. מי שיש לו בריאות, פרנסה נוחה, שלום בבית וילדים ההולכים בדרך שרצה – הוא יכול לשמוח. אבל מי שמתמודד עם דאגה מרגיש לעיתים שהדרישה לשמוח אינה הוגנת. חשוב לומר בבירור: התורה אינה מבקשת מאדם להכחיש כאב. מותר להצטער, לבכות, לבקש עזרה ולהתפלל לישועה. שמחה יהודית אינה טענה שהכול נעים; היא ההחלטה שהקושי לא יקבל בעלות על כל הנפש.

יש אדם שעובר יום מורכב ובכל זאת מברך מישהו בסבר פנים יפות. יש אם עייפה שמקשיבה לילד עוד שתי דקות. יש אב שמגיע הביתה עם דאגות מן העבודה ובוחר שלא להכניס את כל המתח אל שולחן הערב. אין כאן הצגה. הקושי אמיתי, אבל גם הטוב אמיתי. השמחה מתחילה כאשר איננו נותנים לדבר הכואב למחוק את כל מה שעדיין ראוי להודיה.

לעיתים אנחנו דוחים את השמחה לעתיד. נשמח כאשר החוב ייסגר, כאשר נעבור דירה, כאשר נקבל תשובה טובה, כאשר הילד יסתדר. כך עוברות שנים של המתנה. הבעיה אינה בתקווה לעתיד; צריך להתפלל ולפעול כדי לשפר את המצב. הבעיה מתחילה כאשר האדם משכנע את עצמו שאין לו רשות לחיות עד שהבעיה תיפתר.

השמחה שעליה מדבר הרמב"ם קשורה למעשה. היא יכולה להופיע בזמן הדלקת נרות, בנתינת צדקה, בשירה של זמירות שבת או בהכנסת אורח. כאשר עושים מצווה כאילו היא עוד מטלה, הגוף מבצע אבל הלב נשאר בחוץ. כאשר עוצרים לרגע וזוכרים למי אנחנו נותנים, לפני מי אנחנו מתפללים ומי זיכה אותנו לעשות טוב, אותה פעולה מקבלת חיות.

גם בבית יש לשמחה כוח מעשי. בית אינו נעשה שמח רק בזכות אירועים גדולים. הוא נעשה שמח מתוך ברכה שנאמרת בחום, מחמאה שאינה מחכה להישג יוצא דופן, שיר בזמן ההכנות לשבת והיכולת לצחוק על תקלה קטנה במקום להפוך אותה למשבר. ילדים לומדים מן האווירה אם עבודת ה' היא עול שהמבוגרים סוחבים או זכות שמעניקה לחיים כיוון וטעם.

שמחה אינה חייבת להיות רועשת. יש שמחה שקטה של אדם היודע שהוא נמצא במקום הנכון ועושה דבר בעל משמעות. מי שמטפל בהורה מבוגר, עובד ביושר לפרנסת ביתו או קם לתפילה ביום עייף אינו תמיד מרגיש התלהבות. ובכל זאת הוא יכול לחוש סיפוק נקי מן הזכות להיות נאמן. זו שמחה עמוקה יותר ממצב רוח חולף, מפני שהיא נשענת על משמעות ולא רק על נוחות.

שמחה כזאת דורשת תרגול. אפשר לבחור בכל יום דבר אחד ולהודות עליו בקול. אפשר להיכנס לבית ולהשהות לרגע את כל התלוונות. אפשר לקיים מצווה אחת בנחת, בלי טלפון ובלי ריצה לדבר הבא. אפשר גם לשמח אדם אחר; לעיתים דווקא מי שמתקשה לשמוח מגלה כוח כאשר הוא נותן תשומת לב למישהו שזקוק לה.

אין לנו שליטה מלאה על הנסיבות, אך יש לנו אחריות על המקום שאנחנו נותנים להן בתוכנו. אדם מאמין אינו אומר שהכול תלוי בו, וגם אינו מוותר על העשייה שלו. הוא מבקש מן הקב"ה כוח, פועל במה שבידו, ושומר בלבו מקום לברכה שכבר קיימת.

שבת מסייעת לנו ללמוד את השפה הזאת. במשך שישה ימים האדם עסוק במה שעדיין חסר ובמה שעליו להשלים. בשבת הוא עוצר, מקדש על מה שיש, מברך על הלחם שלפניו ויושב עם האנשים שהקב"ה נתן בחייו. העצירה אינה פותרת את כל הדאגות, אבל היא מחזירה אותן למקומן הנכון ואינה מאפשרת להן להיות כל הסיפור.

השמחה אינה מחכה שהחיים יהיו מושלמים. היא נכנסת דרך פתחים קטנים: תודה, ניגון, מצווה, נדיבות ומבט טוב. כשהפתחים האלה נשמרים, גם יום כבד אינו נעשה יום ריק. מקורות: תהילים ק', ב'; רמב"ם, הלכות שופר וסוכה ולולב ח', ט"ו.

**המרכז
לישראלים**
Jewish Outreach center

**The weekly groups
for Jewish kids
and teens!**

**Chill
Zone**

It's a party every week!

Prizes!

**REGISTER AT
CHILLZONE.ORG**

Toronto ChillZone
ISRAELI CENTER
7700 BATHURST ST UNIT 1,
PROMENADE VILLAGE
THORNHILL, ON (416) 793-XXXX

GIRLS PROGRAM:
SATURDAY NIGHT 8:00 - 9:00 PM
BOYS PROGRAM:
SATURDAY NIGHT 7:00 - 8:00 PM

Can't wait to see you there!

CHILLZONE.ORG | CHILLZONE@THEZONE.ORG

Facebook: @CHILLZONE_NATIONAL

Twitter: CHILLZONEINTL

ChillZone

Participants:
Jacob, 10 Brooklyn
Marta, 12 Queens
Julia, 12 Teaneck
Ayva, 10 Great Neck
Ahuvia, 11 Teaneck
Michael, 10 Brooklyn

אתרוגא וחבושא
Lulav + Etrog
CENTRE

Chazon Ish, Temani, Israeli, Moroccan & Yanover Etrogim
Deri Lulavim | Hadassim | Schach

HOURS OF OPERATION

Monday, September 14 - Tsom Gedalya - 12 - 6 PM
Tuesday to Thursday, September 15 - 17 - 7 PM - 9:30 PM
Sunday, September 20 - Erev Yom Kippur - 10:30 AM - 1 PM
Tuesday to Thursday, September 22 - 24 - 10 AM - 10 PM
Friday, September 25 - 10 AM - 3 PM

NEW LOCATION!
**3195 Bathurst St.,
Toronto**
(next to Kosher 'n Natural)

Rabbi Ovadia Y. Haboucha
437.239.8641

אתרוגא וחבושא

כולל
זכרון
אברהם

לעילוי נשמת
ר' אברהם בן ר' יצחק ישראל
(בומי) שטיינמץ ז"ל

ממשיכים שוב
בכולל

תורה
למועדים
לנשמה
ולתיקון
העולם

מסכת
יומא

בואו בהמוניכם!

כל המצטרף למסכת יומא
יקבל מלגה של

300\$
לחודש

גדול תלמוד
שמביא לידי
מעשה

מנחה וערבית – 8:10

תחילת השיעור – 8:30

”אני מזמין את כולם להצטרף
”אין דבר גדול מדף גמרא!“

בברכה
הרב משה גרשון
ראש הכולל

הסליחה שלא החזירה את המפתח

דניאל ואלעד היו חברים קרובים במשך שנים. הם הכירו עוד מתקופת הלימודים, הקימו משפחות באותה שכונה והיו רגילים להתייעץ זה עם זה כמעט בכל עניין. כאשר דניאל פתח עסק קטן, אלעד הציע לעזור לו בניהול החשבונות ובהזמנות. דניאל סמך עליו ונתן לו גישה למידע רגיש ולחשבון העסקי.

לאחר כמה חודשים גילה דניאל שאלעד השתמש בכסף מן העסק כדי לכסות הוצאה אישית. הסכום לא היה גדול מאוד, ואלעד החזיר אותו לאחר שהתעמתו, אבל הפגיעה הייתה עמוקה. תחילה הוא טען שהתכוון להחזיר בתוך יומיים ושלא ראה בכך גניבה. רק לאחר שדניאל הראה לו את התנועות בחשבון הודה שהיה צריך לבקש רשות.

דניאל נפגע לא רק מן הכסף. הוא הרגיש שאדם שהיה בעיניו כמעט כאח ניצל את האמון שנתן בו. מאז הפסיק לשתף אותו בענייני העסק וצמצם מאוד את הקשר. כאשר נפגשו בבית הכנסת אמר שלום בנימוס, אך לא הזמין אותו עוד לביתו ולא דיבר איתו כפי שדיברו בעבר.

גם בביתו של דניאל הורגש המשבר. אשתו ביקשה ממנו שלא לקבל החלטות מתוך כעס, אך הזכירה לו שהאחריות לפרנסת המשפחה מחייבת זהירות. היא ראתה כמה הוא מתגעגע לחברות, ובאותו זמן כמה קשה לו להאמין שוב. אלעד ניסה כמה פעמים להתקרב, אבל בכל פעם פתח את השיחה במשפטים כגון: "אתה יודע שלא התכוונתי לפגוע", או "חבל לפרק חברות של שנים בגלל טעות אחת". דניאל שמע בכך ניסיון להקטין את המעשה ולהעביר אליו את האחריות לסיום החברות. הוא לא רצה לריב, אך גם לא הרגיש בטוח להחזיר את הקשר למה שהיה.

בערב שבת שובה התקשר אלעד וביקש להיפגש. הפעם הגיע בלי הסברים ארוכים. הוא אמר: "לקחתי כסף בלי רשותך, ואחר כך ניסיתי לגרום לזה להישמע כאילו אתה מגזים. פגעתי באמון שלך. החזרתי את הכסף, אבל אני מבין שזה לא החזיר את מה ששברתי. אני מבקש ממך סליחה".

דניאל שתק. אלו היו המילים שחיכה לשמוע. בפעם הראשונה אלעד לא אמר "אבל" ולא ניסה להסביר מדוע המעשה לא היה חמור כל כך. דניאל הרגיש שהכעס שבתוכו נחלש, אך יחד עם זאת ידע שאינו מסוגל לתת לו שוב גישה לחשבון או להתנהל מולו כאילו לא קרה דבר.

"אני לא רוצה להחזיק נגדך שנאה", אמר לבסוף. "אני מקבל את ההתנצלות שלך ומאחל לך באמת שנה טובה. אבל אני עדיין לא מוכן שנחזור להיות שותפים או שתהיה לך גישה לעסק. אולי בעתיד נוכל לבנות מחדש חלק מן הקשר, אבל האמון לא חוזר בהחלטה אחת".

אלעד התאכזב. הוא קיווה שהסליחה תסגור מיד את הפרשה. "אז אתה לא באמת סולח לי", אמר. "אם סלחת, למה אתה עדיין מעניש אותי?"

דניאל השיב: "אני לא מנסה להעניש אותך. אני מנסה לא לשמור כעס, אבל גם לשמור על האחריות שלי. אם אתן לך מחר את המפתח לחשבון, אעשה דבר שאינני מאמין שהוא נכון. סליחה ואמון אינם אותו דבר".

השיחה הסתיימה ללא חיבוק גדול וללא פתרון מושלם. אלעד יצא בתחושה מעורבת. מצד אחד, דניאל אמר שקיבל את התנצלותו. מצד אחר, הדלת לחברות הישנה לא נפתחה מיד. דניאל נשאר בבית ושאל את עצמו אם נהג ברחמים או בקשיחות. הוא ידע כמה קשה לאלעד להודות בטעות, ולא רצה לנצל את חולשתו. אך הוא גם ידע שאם יבטל את הגבול רק מפני שיום הכיפורים מתקרב, עלול להיווצר שוב מצב לא בריא.

במהלך השבת חשב כל אחד מהם על חלקו. אלעד הבין שבקשת סליחה אינה עסקה שבה האדם אומר את המילים הנכונות ומקבל בחזרה מיד את כל מה שאיבד. אם הפגיעה הייתה באמון, התיקון ידרוש זמן והתנהגות עקבית. הוא החליט שלא ללחוץ על דניאל, אלא להראות במשך הזמן שאפשר לסמוך על דבריו ועל מעשיו.

דניאל הבין שגם גבול נכון עלול להפוך לחומה אם לעולם אינו מאפשר שינוי. הוא לא היה חייב למסור שוב את ענייני העסק לידי של אלעד, אך יכול היה להשאיר פתח אנושי. לאחר יום הכיפורים הזמין אותו לשבת איתו לקפה במקום ציבורי. הם לא דיברו על שותפות ולא חזרו מיד לקרבה הקודמת. הם התחילו בשיחה פשוטה. בחודשים הבאים אלעד לא ביקש שוב גישה לעסק. כאשר הבטיח דבר, הקפיד לקיים אותו. פעם אחת איחר לפגישה והודיע מראש במקום להמציא תירוץ. דניאל שמ לב לפרטים הקטנים האלה. בהדרגה הם חזרו לדבר, אך הקשר קיבל צורה אחרת. דניאל שמר את ניהול הכספים בידי, ואלעד למד לכבד את הגבול בלי לראות בו נקמה.

יום הכיפורים מלמד אותנו שחטאים שבין אדם לחברו אינם מתכפרים עד שירצה את חברו. אי אפשר לעקוף את האדם שנפגע ולבקש רק מן הקבי"ה שימחל. צריך לגשת, להכיר במעשה, לתקן את הנזק ולבקש סליחה. אולם גם האדם שנפגע אינו מכוון שמוחק את העבר בלחיצת כפתור. מחילה, פיוס ואמון הם דברים קרובים, אבל אינם זהים.

אפשר למחול ולא לבקש נקמה, ובכל זאת להבין שקשר מסוים זקוק לגבולות. אפשר גם להציב גבול בלי להשפיל את מי שפגע ובלי להחזיק אותו לנצח בתוך הטעות שלו. השאלה היא מה מטרת הגבול: האם הוא שומר מפני פגיעה נוספת, או שהוא דרך להכאיב בחזרה? ומהצד השני, האם בקשת הסליחה נובעת מלקיחת אחריות, או רק מן הרצון להרגיש נקי לפני יום הכיפורים?

תשובה אמיתית אינה דורשת מן הנפגע להעמיד פנים שלא כאב לו. היא דורשת מן הפוגע לעשות את שביכולתו לתקן, ומן הנפגע לבדוק אם הוא יכול לפנות בלבו מקום למחילה בלי לוותר על אחריות ועל שיקול דעת. לפעמים הקשר חוזר למה שהיה; לפעמים הוא נבנה מחדש לאט; ולפעמים הסליחה מאפשרת שלום פנימי גם כאשר המרחק נשאר.

שאלה:

כאשר אדם מבקש מאיתנו סליחה בכנות, האם מחילה מחייבת גם להחזיר מיד את האמון ואת הקשר למה שהיו — או שאפשר לסלוח ובכל זאת להציב גבול?

הידעת?!

טהרת המשפחה
שלום בית

שיעור מיוחד ומחזק
מפי
הרב משה רוזנבוים שליט"א

מומחה בינלאומי בשלום בית

יום שני
שעה 8:30

כלים מעשיים על פי התורה!

כלים מעשיים על פי התורה

בונה בית של כבוד, הבנה ואמונה

לגברים בלבד

מיקום:
במרכז לישראלים
Promenade Village

כולא מוזמנים!

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

יום ראשון
בעניין ראש השנה

7:45 מנחה
8:15 ערבית
8:30 שיעור מפי הרב קוביוב שליט"א

שיעור מרתק בפרשת השבוע

כיבוד קל יוגש

פת מים מרגילות

הרב קוביוב שליט"א

מרכז לישראלים
PROMENADE VILLAGE
7700 Bathurst St, Unit 1, Thornhill

תבואו בהמוניכם!

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

סליחות
במוצאי שבת

נוסח עדות המזרח - ירושלמי

בהובלת
החזן העולמי
משה ואנונו

מוצאי שבת
ליל 5 Sep
בשעה 12:00 בלילה

עזרת נשים
פתוחה

בואו להיות איתנו ברגעים מרוממים ומיוחדים של סליחות, תפילה ותעוררות הלב.

זה הזמן לעצור הכל, לפתוח את הלב ולהגיע יחד לבקש סליחה ורחמים.

"חטאנו לפניך - רחם עלינו"

Promenade Village
7700 Bathurst unit 1
Thornhill

אם תפססו את סליחתי ואין מנוח אחיכם אבן!

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

לקראת שנת תשפ"ז

שבת אחרונה לפני ראש השנה
מרשת ניצבים

בואו לקבל את השנה החדשה בלב פתוח ובנשמה מחזקת!

מנחה וקבלת שבת 7:00
הדלקת נרות 7:29
שחרית 9:15
קידוש גדול וחגיגי לאחר מוסף

הקידוש נתרם על ידי ידידנו היקר אליה אברמוב לעילוי נשמת אחותו לאה בת אמציה וגלינה

כולם מוזמנים להגיע!
אנשים, נשים וטף!

בואו להתחזק יחד בשבת האחרונה לפני ראש השנה ולהיכנס לשנה החדשה באווירה של קדושה, אחדות ושמחה.

מוצאי שבת 8:35
מנחה שבת 7:00

בית שלום

המרכז לישראלים
Jewish Outreach center

סעודת הודיה
גבריאל איבדייב (Garry)

עבר תאונת דרכים קשה ביותר והקב"ה הציל אותו

אין דבר גדול מלהודות בערב ראש השנה להקב"ה על חסדיו ורחמיו הגדולים

יום רביעי | 9 Sep | בשעה 9:30 בערב

בהצטרפות הניריסט הנועד
שלמה שטרן

אוכל בשרי יוגש כיד המלך

בבקשה כולם להגיע ללא יוצא מן הכלל!

בואו יחד להודות לה' על הנס הגדול ולישמוח עם גבריאל ומשפחתו.

שבעה תלמידים מול עולם שנחרב

כששאלו אותו כיצד הצליח לעשות כל כך הרבה, נהג לומר שעשה זאת "בעשרים ואחת אצבעות" – אצבעות הידיים והרגליים, ועוד אצבעו של הקב"ה. במשפט הקצר הזה נמצאת השקפת עולם שלמה. מצד אחד, האדם נדרש להשתמש בכל כוחותיו.

לא די לדבר על אמונה ולחכות שהמלאכה תיעשה. צריך ללכת, לעבוד, לשכנע, לתכנן ולהתמיד. מצד אחר, גם לאחר כל המאמץ אסור לאדם לחשוב שההצלחה היא יצירה פרטית שלו. הברכה, הכוחות והאפשרות לפתוח לבבות מגיעים מאת ה'.

האיזון הזה שמר עליו משתי טעויות. הוא לא נכנע לייאוש ואמר שאין בידו לעשות דבר, והוא גם לא תלה הכול בכישורו. הוא נשא אחריות מלאה למעשה, אבל השאיר מקום מלא לענווה.

לא כל אחד מאיתנו יקים ישיבה או מוסד גדול. אולם כמעט כל אדם פוגש בחייו דבר שנשבר: תכנית שלא הצליחה, קשר שדורש תיקון, ילד שזקוק לדרך חדשה, מקום עבודה שנעזב או תקופה שבה נדמה שהמאמצים הקודמים ירדו לטמיון. הסיפור של הרב מפוניבז' אינו מבטיח שהבנייה תהיה קלה. הוא מלמד שהחורבן אינו חייב לקבל את המילה האחרונה. הוא מלמד גם שבניין רוחני זקוק למבנה מעשי. אהבת תורה לבדה אינה משלמת משכורת למלמד, אינה מאכילה ילד ואינה מניחה לבנה. הרב כהנמן הוריד את החזון לפרטים, מפני שידע שרעיון גדול נשמר רק כאשר מישהו מוכן לשאת גם בעול הקטן והיומיומי. זו מנהיגות שאינה מסתפקת בנאום; היא מקבלת אחריות על הביצוע.

מתחילים במה שיש. לפעמים אלה שבעה תלמידים, לפעמים שיחה אחת, שיעור קטן, עזרה למשפחה או החלטה לחזור למסלול. משתמשים בכל ה"אצבעות" שהקב"ה נתן לנו, ועושים את הצעד הבא בנאמנות. איננו יודעים עד היכן יגיע הבניין, אבל האחריות להתחיל מונחת בידינו.

הפרטים ההיסטוריים מבוססים על הערך הביוגרפי של הרב יוסף שלמה כהנמן באנציקלופדיה "יודאיקה".

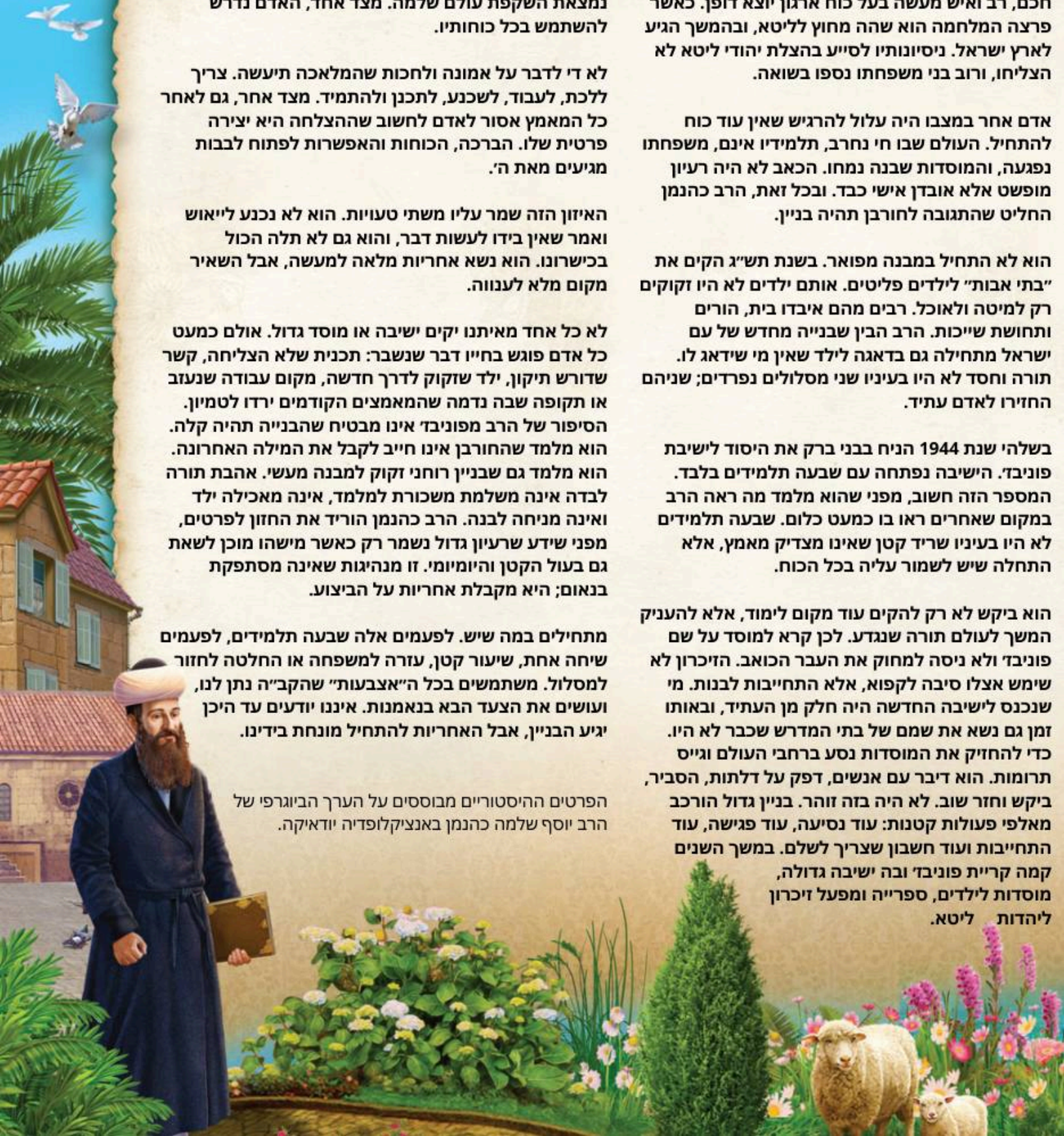
רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל, שנודע כרב מפוניבז', הנהיג לפני מלחמת העולם השנייה קהילה גדולה בליטא ועמד בראש ישיבה חשובה. הוא היה תלמיד חכם, רב ואיש מעשה בעל כוח ארגון יוצא דופן. כאשר פרצה המלחמה הוא שהה מחוץ לליטא, ובהמשך הגיע לארץ ישראל. ניסיונותיו לסייע בהצלת יהודי ליטא לא הצליחו, ורוב בני משפחתו נספו בשואה.

אדם אחר במצבו היה עלול להרגיש שאין עוד כוח להתחיל. העולם שבו חי נחרב, תלמידיו אינם, משפחתו נפגעה, והמוסדות שבנה נמחו. הכאב לא היה רעיון מופשט אלא אובדן אישי כבד. ובכל זאת, הרב כהנמן החליט שהתגובה לחורבן תהיה בניין.

הוא לא התחיל במבנה מפואר. בשנת תשי"ג הקים את "בתי אבות" לילדים פליטים. אותם ילדים לא היו זקוקים רק למיטה ולאוכל. רבים מהם איבדו בית, הורים ותחושת שייכות. הרב הבין שבנייה מחדש של עם ישראל מתחילה גם בדאגה לילד שאין מי שידאג לו. תורה וחסד לא היו בעיניו שני מסלולים נפרדים; שניהם החזירו לאדם עתיד.

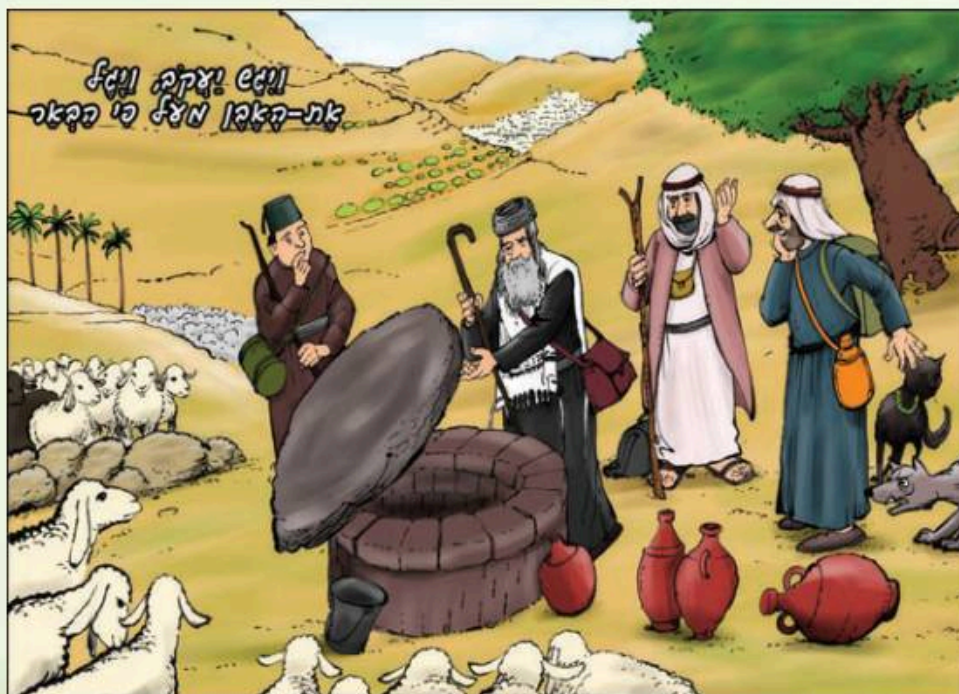
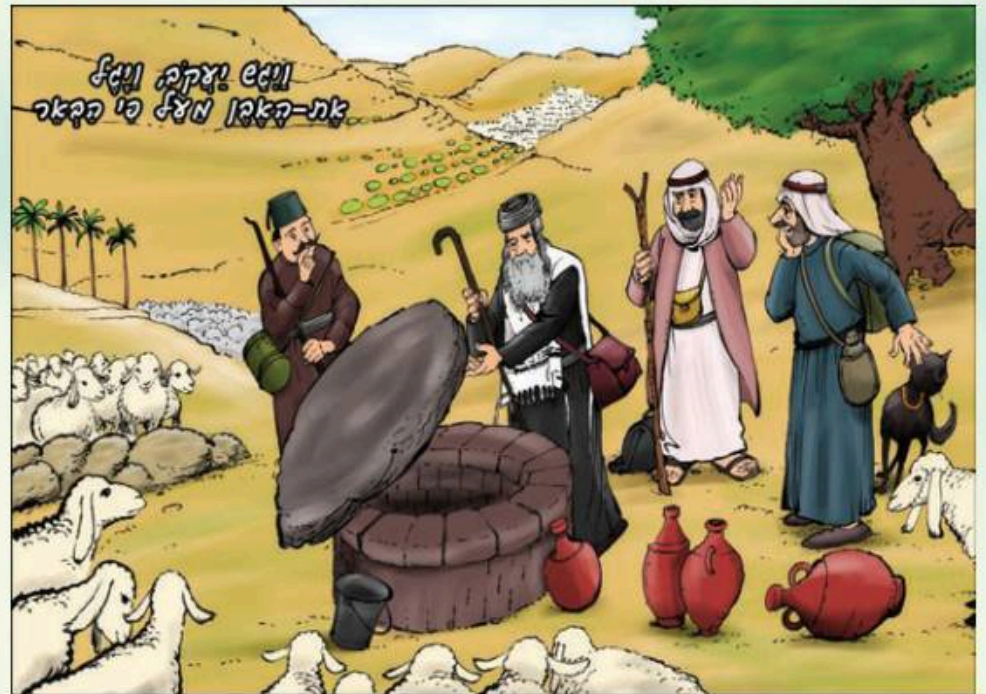
בשלהי שנת 1944 הניח בבני ברק את היסוד לישיבת פוניבז'. הישיבה נפתחה עם שבעה תלמידים בלבד. המספר הזה חשוב, מפני שהוא מלמד מה ראה הרב במקום שאחרים ראו בו כמעט כלום. שבעה תלמידים לא היו בעיניו שריד קטן שאינו מצדיק מאמץ, אלא התחלה שיש לשמור עליה בכל הכוח.

הוא ביקש לא רק להקים עוד מקום לימוד, אלא להעניק המשך לעולם תורה שנגדע. לכן קרא למוסד על שם פוניבז' ולא ניסה למחוק את העבר הכואב. הזיכרון לא שימש אצלו סיבה לקפוא, אלא התחייבות לבנות. מי שנכנס לישיבה החדשה היה חלק מן העתיד, ובאותו זמן גם נשא את שמם של בתי המדרש שכבר לא היו. כדי להחזיק את המוסדות נסע ברחבי העולם וגייס תרומות. הוא דיבר עם אנשים, דפק על דלתות, הסביר, ביקש וחזר שוב. לא היה בזה זוהר. בניין גדול הורכב מאלפי פעולות קטנות: עוד נסיעה, עוד פגישה, עוד התחייבות ועוד חשבון שצריך לשלם. במשך השנים קמה קריית פוניבז' ובה ישיבה גדולה, מוסדות לילדים, ספרייה ומפעל זיכרון ליהדות ליטא.

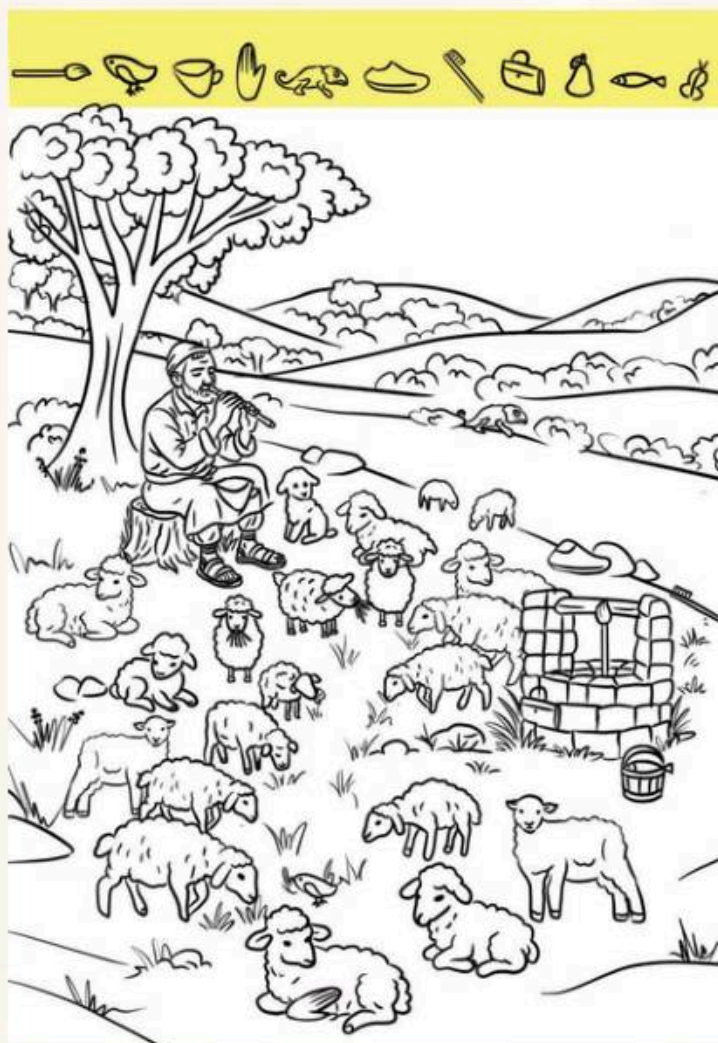

10. הַבַּיִת לַלֵּוִי

נוצאו את הפריטים

לך חזיון מכן שיל

שו"ת מעשי לקראת צום יום הכיפורים

שאלה: האם אישה בהיריון חייבת לצום?

תשובה: בעיקר הדין, אישה שהריונה תקין והיא בריאה חייבת בצום יום הכיפורים. אולם היריון אינו מצב אחיד. היריון בסיכון, סיבוכים, חולשה חריגה או הוראה רפואית מיוחדת עשויים לשנות את הדין. לכן אישה שיש לגביה חשש רפואי צריכה להתייעץ לפני הצום עם הרופא המטפל ועם רב הבקי בפרטים. אין להחליט לבדה לצום בכל מחיר, וגם אין לקבל פטור כללי בלי לברר את מצבה המסוים.

שאלה: מה דינה של אישה מניקה?

תשובה: אישה מניקה ובריאה חייבת בעיקר הדין לצום. כאשר מדובר בהנקה מלאה, בתינוק שאינו מקבל תחליף, בחשש ממשי לירידה בחלב או בבעיה רפואית של האם או התינוק – יש לברר מראש עם רופא ועם רב. אם המאמץ הכרוך בהגעה לבית הכנסת עלול לפגוע ביכולתה לצום, עדיף שתנוח ותתפלל בבית כדי לשמור על הצום.

שאלה: האם יולדת חייבת לצום?

תשובה: יולדת בתוך שלושת הימים הראשונים ללידה אינה מתענה. מן היום השלישי ועד היום השביעי, אם היא אומרת שהיא צריכה לאכול, מאכילים אותה. לאחר מכן דינה תלוי במצבה הרפואי ככל חולה. חישוב הימים בהלכה אינו תמיד חישוב פשוט של שבעים ושתיים שעות, ולכן יולדת סמוך ליום הכיפורים חייבת לברר מראש את הדין המדויק.

שאלה: האם קשיש פטור מן הצום בגלל גילו?

תשובה: גיל מבוגר כשלעצמו אינו מעניק פטור אוטומטי. יש קשישים בריאים המסוגלים לצום, ולעומתם אנשים שמחלותיהם, חולשתם או התרופות שהם נוטלים הופכות את הצום למסוכן. ההכרעה צריכה להיעשות לפי המצב הרפואי האישי, בהתייעצות מוקדמת עם רופא ועם רב. אין לראות באכילה במקום סכנה חולשה רוחנית; שמירת החיים היא עצמה מצווה.

שאלה: חולה שקיבל היתר לאכול – האם עליו לאכול רק "לשיעורים"?

תשובה: לא בכל מצב. כאשר אכילה או שתייה בכמויות קטנות ובהפסקות מספיקה מבחינה רפואית, רב עשוי להורות על אכילה או שתייה לשיעורים. אולם אם הדבר אינו מספיק, החולה חייב לאכול ולשתות בכמות הנדרשת לבריאותו. אין לקבוע לבד את הכמויות ואת זמני ההפסקות. יש לקבל לפני הצום הוראה ברורה המתאימה למצב הרפואי.

שאלה: מה עושים אם במהלך הצום המצב מחמיר?

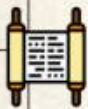
תשובה: כאשר מתעורר חשש ממשי לסכנה, אין ממתינים ואין מנסים להחמיר. פיקוח נפש דוחה את הצום. יש לפעול לפי ההנחיה הרפואית וההלכתית שקיבלו מראש, ובמקרה דחוף לפנות מיד לעזרה רפואית.

אדם שנצטוו לאכול מחמת סכנה אינו עובר עבירה; הוא מקיים את רצון התורה בשמירת חייו.

חשוב: הדברים נועדו לידיעה כללית בלבד. אישה בהיריון או מניקה, יולדת, קשיש, חולה כרוני או מי שנוטל תרופות קבועות צריכים לברר את מצבם האישי לפני כניסת הצום. אין להפסיק תרופות ואין לשנות מינון ללא הוראה רפואית.

מקורות: יומא פ"ב-פ"ג; שולחן ערוך, אורח חיים תר"ז-תר"ח; משנה ברורה שם.

הרגע שבין הידיעה להחלטה

אנשי כנסת הגדולה אומרים: "היו קטוננים בדין". המשנה נאמרה בראש ובראשונה לדיינים, אך בשבת שובה, ימים אחדים לפני יום הכיפורים, היא מקבלת משמעות קרובה לכל אדם. אנחנו עומדים לבקש מן הקב"ה שידון אותנו ברחמים, ובאותו זמן כדאי לבדוק כיצד אנחנו עצמנו דנים את האנשים שסביבנו – וכיצד אנחנו דנים את עצמנו.

הרמב"ם מסביר שאין לדיין למהר לחתוך את הדין לפני שהבין אותו היטב, מפני שיכולים להתגלות פרטים שלא נראו במחשבה הראשונה. גם בחיי הבית אנחנו פוסקים דין פעמים רבות. ילד חוזר מאוחר, בן זוג לא ענה להודעה, עובד שכח משימה, שכן אמר משפט שפגע בנו. בתוך רגע נוצרת אצלנו תמונה שלמה: הוא אינו מכבד, היא אינה מתחשבת, לא אכפת להם. לפעמים התמונה נכונה, אבל לפעמים חסר בה פרט אחד שמשנה הכול.

מתניתין אינה חולשה ואינה התעלמות ממעשה לא ראוי. היא יצירת מרווח קטן בין מה שראינו לבין המסקנה. במרווח הזה אפשר לשאול, לבדוק, לשמוע את הצד השני ולבחור תגובה שתתקן במקום להחריף.

הימים הנוראים אינם קוראים לנו לוותר על האמת. בוידיו אנחנו אומרים בפירוש: אשמנו, בגדנו, גזלנו, דיברנו דופי. אין כאן טשטוש של אחריות. ובכל זאת, אנחנו מבקשים שהקב"ה יראה לא רק את המעשה הבודד, אלא גם את המאבק, החרטה, הרצון לשוב וכל הטוב שיש באדם. אם כך אנו מבקשים שידונו אותנו, ראוי שנשתדל להעניק מבט שלם יותר גם לאחרים.

יש החלטות שאי אפשר לדחות, אך רבות מן המריבות הגדולות מתחילות מפסק דין שניתן מהור מדי. הודעה קצרה נקראת בטון שלא נכתב, איחור מתפרש כזלזול, וטעות אחת הופכת להגדרה של אדם שלם. אפשר לתרגל מתנות במשפט אחד: "אני רוצה להבין מה קרה לפני שאני מגיב". המשפט הזה אינו פוטר את האדם שמולנו מאחריות, אבל הוא מונע מאיתנו להוסיף לעובדות כוונות שלא בדקנו.

המתנות נדרשות גם כלפי עצמנו. אדם שעורך חשבון נפש עלול לעבור במהירות מחשבון למעשה למשפט על כל זהותו: נכשלתו שוב, ולכן אינני רציני; התפללתי כלי כוונה, ולכן אין ערך לתפילתי; פגעת, ולכן אינני ראוי. זהו דין מהיר לא פחות. תשובה דורשת מאיתנו להכיר באמת במעשה, אך אינה נותנת לנו רשות למחוק את כל האדם בגלל מעשה אחד.

הקב"ה נתן לנו את מצוות התשובה מפני שהאדם יכול להשתנות. מי שהופך את כישלונו לזהותו סוגר את הדלת שהקב"ה פתח לפניו. נכון לומר: נכשלת ואני אחראי; לא נכון להסיק: אין בי עוד טוב ואין לי דרך לחזור. המתנות בדין מאפשרות לראות יחד את האחריות ואת האפשרות לתקן.

לפני יום הכיפורים אנחנו יכולים לקבל על עצמנו ביור קטן. לא למהר לייחס כוונה רעה, לא להפוך טעות להגדרה, ולא לחפש תמיד הוכחה לכך שכבר ידענו מי עומד מולנו. נבקש מן הקב"ה לב רחום שאינו עיוור לאמת, ועין ישירה שאינה עיוורת לטוב. כאשר אנחנו מאטים את הדין שלנו, איננו מוותרים על הצדק; אנחנו נותנים לו הזדמנות להיות מדויק, אנשי וקרוב יותר לרחמים שאותם נבקש ביס הקדוש.

מקורות: אבות א', א'; פירוש הרמב"ם שם; רמב"ם, הלכות תשובה א', א'.

שו"ת בהלכות שבת

שאלה:

האם מותר לקחת תרופות קבועות בשבת?

תשובה:

חז"ל אסרו נטילת תרופות בשבת במקרה של מיחוש קל, מחשש שמא יבואו לשחוק סממנים לצורך הכנת התרופה. אולם כאשר מדובר בתרופה קבועה שחייבים ליטול מדי יום כדי לשמור על יעילותה, או כאשר הפסקתה עלולה לגרום להחמרה, בדרך כלל ממשכים ליטול אותה גם בשבת.

אדם שחלה עד שנפל למשכב, או שכואב לו כל גופו, רשאי במקרים רבים לקחת תרופה גם כשאין סכנה. במקרה של כאב קל בלבד הדין עשוי להיות שונה. אין להפסיק תרופה קבועה או לשנות את זמן נטילתה ללא התייעצות עם הרופא המטפל ועם רב, ובמקום שיש בו חשש סכנה אין להחמיר.

מקורות:

שולחן ערוך, אורח חיים שכ"ח; משנה ברורה שם.

חברים יקרים,

אני רוצה לשתף אתכם בסיפור שנגע עמוקות בלב של כולנו במרכז הישראלי, במיוחד לאחר סעודת ההודיה שהתקיימה אתמול בערב.

חברנו היקר גארי היה מעורב בתאונת אופנוע קשה ומחרידה. הוא רכב על אופנוע ההארלי דייווידסון שלו, כאשר רכב פגע בו. אנשים שהיו עדים לתאונה, וגם אלו שצפו לאחר מכן בסרטון, אמרו שקשה היה להאמין למראה עיניהם. גארי הועף באוויר למרחק של כעשרה מטרים, התרסק אל הקרקע ונחת על ראשו.

הוא נפצע באורח קשה ביותר. שתי רגליו ושתי ידיו נשברו, הוא סבל מפגיעות פנימיות חמורות ונזקק לטיפולים רפואיים נרחבים ולתפרים. בשלב מסוים הוא איבד את הכרתו והיה קרוב כל כך למוות, עד שהרגיש שכבר הגיע לעולם הבא. אך הקב"ה נתן לו הזדמנות נוספת והשיב אותו אלינו. גארי שהה בבית החולים במשך חודשיים וחצי.

ואז הוא אמר דבר עוצמתי במיוחד. אחרי כל מה שעבר, הוא פשוט אמר: "תודה לך, ה', שהצלת את חיי". תחשבו על זה לרגע. במשך חודשיים וחצי גארי לא היה מסוגל אפילו לעשות דבר בסיסי כל כך כמו ללכת לשירותים בכוחות עצמו. כאשר סוף־סוף הצליח לעשות זאת, הוא הבין דבר שאנחנו לעיתים קרובות מקבלים כמובן מאליו: לאחר שאדם יוצא מבית הכיסא, הוא מברך את ברכת "אשר יצר".

פתאום, דבר שנראה לנו כל כך פשוט ויומיומי הפך בעינינו לנס. וזה המסר של גארי לכולנו: אל תיקחו שום דבר כמובן מאליו. אנחנו מתעוררים בבוקר. נושמים. הולכים. אוכלים. הולכים לשירותים. מחבקים את הילדים שלנו. יוצאים לעבודה. נכנסים לרכב. ממשיכים בשגרת היום שלנו — ולעיתים שוכחים כמה ניסים מתרחשים עבורנו בכל רגע ורגע.

וזהו מסר עוצמתי במיוחד לקראת ראש השנה. לפני שאנחנו מבקשים מהקב"ה דבר כלשהו, עלינו לעצור לרגע ולומר: תודה. תודה על החיים שנתת לי. תודה על הבריאות שלי. תודה על המשפחה שלי. תודה על הילדים שלי. תודה על כל מה שיש לי. ורק אחר כך — נבקש. נבקש מהקב"ה עוד בריאות, עוד שמחה, עוד ילדים, עוד הצלחה, בית, רכב, פרנסה ושפע וכל מה שאנחנו זקוקים לו — לא רק למען עצמנו, אלא כדי שנוכל לעבוד אותו טוב יותר ולהרבות טוב בעולם הזה. העובדה שגארי ניצל היא תזכורת עוצמתית לכולנו: קודם כול — אומרים תודה. ואחר כך — מבקשים.

יהי רצון שהקב"ה ישלח לגארי רפואה שלמה ומחירה, ושכולנו ניכנס לשנה החדשה עם לב מלא בהכרת הטוב ובהודיה. תודה לך, ה', על כל נשימה ונשימה. שנה טובה!

הרב MG

רגע אחד לכל החיים

הרב MG עושה את זה WOW

קשר אישי

הדרכת חתן
לפני החתונה

חופה מרגשת
ושמוחה

לפרטים

הרב MG

647-5889967

Rabbimg@israelicenter.org

קידוש

כיד המלך
לכבוד קהילתנו היקרה

הודעה לציבור

ישר כוח גדול ותזכו למצוות
לכל אלו שקנו את המצוות
בראש השנה היה אש 🔥

מטיילים

דרך צלחה מכל הקהילה לרבנית
טובי שנסעה לביקר בארץ
הקודש וחוזרת בעז"ה אחרי יום
כיפור.

דרך צלחה ראובן וחני שטיינמץ
שעושים את דרכם להולנד
לביקור הוריה של חני.

מזל טוב
לישעיהו אהולה
על הסינגל החדש
"WAKE ME UP"

תתכוננו לחג הסוכות אצלנו
בקהילה! הלל מוזיקלית
באמצע חול המועד שמחת
תורה עם סעודה כיד המלך
פרטים בהקדם

הרב עובדיה חבושה שליט"א
כמדי שנה גם השנה מוכר
אתרוגים מוכחרים..
כדאי לבוא ולהתרשם
מהסחורה הטובה.

אם מישהו מוסר סוכה
במצב טוב נא לפנות לרב
MG
יש מטפחה שמחפסת

דרישת שלום

PROMENADE VILLAGE, 7700
BATHURST STREET, UNIT 1.

WWW.MERKAZISRAELI.COM

תפילות יום כיפור

במרכז לישראלים - טורונטו

יחד מתקרבים. יחד מתחזקים.

שנה טובה
וגמר חתימה טובה!

יום כיפור

יום שני, י' בתשרי תשפ"ז
21 בספטמבר 2026

	שחרית	8:30 AM
	יזכור	11:00 AM
	חצות היום	1:10 PM
	מנחה	5:30 PM
	נעילה	6:30 PM
	שקיעה	7:16 PM
	צאת הצום	8:06 PM

ערב יום כיפור

יום ראשון, ט' בתשרי תשפ"ז
20 בספטמבר 2026

	סליחות ושחרית	8:00 AM
	מנחה	2:00 PM
	הדלקת נרות	7:00 PM
	כל נדרי וכניסת הצום	7:00 PM
	שקיעה	7:17 PM

כולם מוזמנים!

לא צריך כרטיסים
הכניסה חופשית
לא צריך כסף
להתקרב לקדוש ברוך הוא

Promenade Village
7700 Bathurst Street,
Unit 1, Thornhill, ON

WWW.MERKAZISRAELI.COM

צוק קל ואוֹצֵל!